

Body Weather M&B (Muscles and bones)

– sesiune practică de mișcare cu coregraful **Beniamin Boar**

Propun un antrenament dezvoltat pentru prima dată de dansatorul de butoh Min Tanaka, care combină diverse stiluri și moduri de mișcare. Sunt interesat să provoc dinamica oamenilor, coordonarea, structura mușchilor și oaselor și capacitatea de a face mai multe lucruri în același timp, folosind inteligența anatomică a corpului. Cursul va fi urmat de exerciții de grup de sisteme de improvizație care urmăresc să demonteze obiceiurile noastre de mișcare repetitivă și să ne intensifice conștientizarea corporală.

Beniamin Boar (n. 1978) este dansator, artist de spectacol și fotograf născut în România, care trăiește la Bruxelles, Belgia. Educația sa de dans a început la București (Liceul de Coregrafie „Floria Capsali”), urmată de o bursă la școala de balet din Hamburg John Neumeier. În 2001 s-a alăturat companiei Rosas a lui Anne Teresa De Keersmaecker și a dansat și a contribuit la creațiile Rosas între 2001-2005. De asemenea, a avut numeroase colaborări cu Charleroi-Dances, Thierry De Mey, Johanne Saunier, Les Ballets C. de la B, Ultima Vez. Din 2013 lucrează împreună cu artiștii Alexandra Pirici și Manuel Pelmuș în acțiuni în desfășurare în diferite muzee și locații din Europa. A absolvit programul de fotografie la Rhok Academy Etterbeek/Bruxelles și face parte din echipa de fotografi KunstFestivalDesArts.

.....

Practici artistice „inteligente”:

Migrația online, corpul medializat și întoarcerea la imagine în arta (performativă) recentă

– prezentare de **Horea Avram**, urmată de dialog deschis cu participanții

Mediul online a fost una dintre puținele destinații artistice disponibile atât pentru artiști, cât și pentru public în perioada recentă de izolare. Dacă pentru unii artiști migrația online a fost doar o soluție de avarie, internetul fiind un simplu mediu de transmisie a evenimentelor artistice filmate, pentru alții a fost o oportunitate de a reconceptualiza discursul artistic, de a specula potențialul tehnologiei în folosul experienței estetice, de a utiliza mediul online ca un ecosistem cultural sui generis, cu propriile-i mecanisme de producție artistică și operaționalizare conceptuală. În prezentarea mea, voi discuta acest din urmă aspect al practicilor artistice „inteligente” care utilizează digitalitatea ca mediu specific, plecând de la câteva exemple relevante realizate de Paul Sermon, Randall Packer, The Third Space Network, Plastique Fantastique, Andu Dumitrescu, Cadie Desbiens-Desmeules, #Reactor.

Voi argumenta că, în pofida faptului că proiectele discutate aici împărtășesc cu alte manifestări artistice precedente aceeași preocupare pentru explorarea limitei fluctuante dintre fizic și digital, aceste lucrări născute exclusiv online marchează diferențe semnificative, care semnaleză o schimbare importantă, paradoxală, în practicile artei media. Mai exact, spre deosebire de majoritatea lucrărilor tipice de artă media bazate pe imersiune, interacțiune directă, mobilitate, relaționare cu locația și paradigma spectatorială a „cutiei negre” (black box), cu aceste proiecte dezvoltate specific pentru mediul online ne întoarcem din nou la imagine ca matrice a actului artistic. Acesta are loc exclusiv în parametrii imaginii, în limitele

date de cadru cu tot cu distanțarea spectatorială implicită, nu diferit de modelele tradiționale de vizualizare (pictură, fotografie, cinema, televiziune).

De aici decurg o serie de alte teme conexe: medIALIZAREA corpului și descentralizarea contribuției artistice; privatizarea actului artistic la ambele capete, creație și recepție; creșterea importanței supravegherii și a conectării; dimensiunea colaborativă a producției artistice; chestionarea critică a sistemului de referință instituțional.

Voi încheia subliniind că aceste practici artistice numite (nu fără o doză de ironie) „inteligente” sunt relevante pentru societatea media actuală în general, fiind – alături de expresii tehnologice înrudite precum NFT, Metaverse și alte proiecte specifice Web 3.0 – unele dintre cele mai fertile zone de explorare artistică și, în același timp, constituind o bună resursă de reflecție cu privire la schimbările radicale și posibilele dezvoltări ale practicilor digitale (de artă) în perioada următoare.

Horea Avram este istoric de artă și curator independent. Cercetează și scrie (mai ales) despre artă și cultura vizuală în relație cu noile tehnologii. Conferențiar universitar la Departamentul de Cinema & Media, Facultatea de Teatru și Film, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca. Cărți: *Perspectiva negociabilă. Eseuri și comentarii despre practici artistice actuale* (Eikon, 2021), *Moving Images, Mobile Bodies. The Poetics and Practice of Corporeality in Visual and Performing Arts* (Cambridge Scholars Publishing, 2018). A publicat eseuri în *Encyclopedia of Aesthetics* (Oxford University Press, 2014), *Theorizing Visual Studies: Writing Through the Discipline* (Routledge, 2013) și *Enciclopedia imaginariilor din România. Patrimoniu istoric și identități cultural-lingvistice* (Polirom, 2020). Cercetător bursier la New Europe College, Institutul pentru studii avansate, 2017-2018. Curator independent din 1996. A fost curator pentru România la Bienala de la Veneția în 1999. Președintele Asociației Internaționale a Criticilor de Artă - AICA România (din 2019).

.....

Practica Postspectacol

Un concept, o practică performativă și o serie de intervenții.

– prezentare de **Ion Dumitrescu și Florin Flueraș**, urmată de dialog deschis cu participanții

Dezvoltarea unui concept și a unei practici performative care au condus la o serie de intervenții în afara scenei/blackbox. Raportul direct cu contextul/momentul 2008-2009: crah economic (primul șoc al capitalismului în România post-socialistă) > măsuri de austeritate, prima contracție a creșterii infinite promise. În același sens am considerat reprezentarea în criză, corpul în criză; pentru noi chiar și teatrul/blackbox intrase în convulsii.

Inițierea unor practici performative noi. Mutarea spectacolului pe exo-scene folosind strategii de inserție în, sau hijack al marilor scene ale societății: televiziune, mall, catedrala mântuirii neamului. Pătrunderea în contexte oficiale (Candidatura la Președinție), campania electorală văzută ca un on-going performance.

Ion Dumitrescu a fost balerin, prim-solist la Opera Română din București. Din această carieră se catapultează pe teritoriul dansului contemporan, unde în 2008 co-inițiază practica Postspectacol. În cadrul acestei practici co-lansează Candidatura la Președinție, un format de campanie electorală deghizat în performance, sau vice-versa.

<https://postspectacle.blogspot.com/?m=1>

Manufacturează instrumente conceptuale pentru transgresie și navigare în lumea contemporană, scrie neregulat articole în cheie filozofică speculativă ce privesc estetica, arta, antropologia culturală și alte fenomene preistorice de azi. Publică în 2019 „Pre”, la editura frACTalia, București.

<http://www.fractalia.ro/pre/>

Co-fondator al label-ului Future Nuggets (2010). Activează ca producător muzical sub mai multe identități.

Împreună cu Cosima Opârtan inițiază proiectul Raze de Soare (2014).

Produce seria de compilații “Sounds of the Unheard from Romania” (2011, 2014 - 2022 (in process)).

Future Nuggets scoate primul disc Rodion G.A. - “The Lost Tapes”, împreună cu Strut Records. (2013)

<https://www.discogs.com/label/523462-Future-Nuggets>

<https://soundcloud.com/future-nuggets>

Florin Flueraș își extinde practica artistică în filosofie, politică, spiritualitate, mass-media, educație, literatură, sănătate..., afectând codurile și protocoalele acestora. În Artwork transformă lucrări în practici, compunând o „metodă” în formatul tehnicilor somatice/spirituale. Împreună cu Alina Popa a creat medii alternative de artă, artworks as Artworlds (Unsorcery, The Clinic, Black Hyperbox). Prin Art Opening creează zone temporare de posibilitate, deschideri artistice la nivel de formate, teme și estetici. Candidatul e o altă entitate pe care a inițiat-o împreună cu Ion Dumitrescu pe baza practicii lor Postspectacol de a aplica instrumente de performance la alte zone ale realității. În Love, Unexperiences, Unimages, Unhere explorează situații și capacități corporale ce acționează meta, afectând ce e posibil de gândit, văzut și simțit în diferite contexte. Sunt performate în contexte artistice și non-artistice unde se întâmplă deja ceva, producând întâlniri între două tipuri de public, performeri și situații. În unele locuri apar neinvitate – Unofficial Unworks. Mai mult decât vizuală sau conceptuală, își vede practica sa recentă ca affect art sau love art.

A prezentat în contexte ca Fap Sao Paulo, DEPO Istanbul, Ujazdowski Castle Warsaw, Jardim Equatorial Sao Paulo, Fabrica de Pensule Cluj, House of Drama Oslo, Rampe Stuttgart, MUMOK Kino Vienna, HAU Berlin, TQW Vienna, Karas Zagreb, workspacebrussels, DeSingle Antwerp, Kaaitheater Brussels, CNDB Bucharest, MNAC Bucharest, Salonul de Proiecte Bucharest, Berardo Museum Lisbon, Aleppo Brussels, MDT Stockholm, Akademie Solitude Stuttgart, Europalia Brussels, Swimming Pool Sofia, Bozar Brussels...

<http://fflueras.ro>

.....

Limita corpului ca entitate autonomă în Antropocen, performativitate și co-producție

- prezentare de **Irina Botea Bucan**, urmată de dialog deschis cu participanții

Cum luăm în considerare starea constantă de inseparabilitate într-o practică artistică performativă? Cum poate fi „imaginea agențială” o propunere care să aibă tracțiune performativă ca abordare alternativă a reprezentationalismului? Prezentarea pornește de la propunerile teoretice ale lui Karen Barad și de la descoperiri personale prin practica artistică.

Irina Botea Bucan a dezvoltat o metodologie de tip artist-educator-cercetător, care pune în discuție constant ideile socio-politice dominante, cu focus pe entitățile umane și non-umane ca vehicule/purtătoare de sens. Universul său artistic include și combină abordări de tip performance, reconstituire, audiții simulate, elemente de cinema direct și cine-vérité, ca și negocierea și navigarea în procesul de filmare în care artiștii interpreți sunt participanți egali. A participat în ultimii ani cu expoziții sau proiecții la cea de-a 55-a Bienală de artă de la Veneția, Festivalul Internațional de Film Rotterdam, Jeu de Paume Paris; MNAC-Muzeul Național de Artă Contemporană București; Arsenalul Mystetskyi Kiev; Universitatea Columbia New York. Irina predă în prezent la The School of the Art Institute of Chicago și la Universitatea Națională de Arte-UNArte București, urmând și un doctorat la Universitatea Goldsmiths din Londra. A susținut ateliere și prezentări la Universitatea DePaul din Chicago & Universitatea Columbia NY (SUA), Centrul NTU pentru Arte Contemporane Singapore, OSA Budapesta (Ungaria), Ecole Nationale Supérieure d'Architecture & Ecole supérieure des Arts décoratifs din Strasbourg (Franța), Universitatea Ben Gurion (Israel), University College of London & Centrul pentru Studii Europene de Sud-Est din Londra (Marea Britanie), Institutul Piet Zwart (Rotterdam), Departamentul de fotografie Bezalel - Har Hatzofim (Ierusalim) etc.

.....

Trecut – Prezent – Viitor: relații de cauzalitate. Sau cum să vezi viitorul artelor performative în globul de cristal

- prezentare de **Cristina Modreanu**, urmată de dialog deschis cu participanții.

De cele mai multe ori, când cauți răspunsuri despre viitor e bine să începi prin a te uita în trecut. Urmele lui, care se pot citi în prezentul de care ești prea aproape ca să-l descifrezi corect, te vor pot conduce la ipoteze valide și la concluzii interesante. Nu e deloc exclus să constăți că vechile modele nu mai pot fi perpetuate și că e nevoie de o regândire structurală a felului în care faci lucrurile – valabil pe plan individual, dar și pe plan colectiv.

Viitorul artelor performative depinde foarte mult de felul în care ne gândim la ele, de cum anume le concepem și de cum ne dorim să funcționăm pe scenă – în sensul larg al cuvântului. Viitorul ține de etică, la fel de mult cum ține de estetică. Așa că merită să te oprești puțin din tot ce faci – antrenamente, repetiții, spectacole – să te întrebi și să discuți cu alții ”eu cum aș vrea să fie viitorul?”

Cristina Modreanu este curatoare, critic de teatru și expertă în artele spectacolului, autoare a șase cărți despre teatru în limba română și a numeroase articole despre teatrul românesc publicate în țară și în străinătate. Prima ei carte în engleză, *A History of Romanian Theatre from Communism to Capitalism. Children of a Restless Time* a apărut în 2020 la editura Routledge.

Cristina Modreanu are un doctorat în teatru de la UNATC București, a fost Visiting Scholar la NYU Tisch School of the Arts, Performance Studies Department, New York 2011-2012 și este Fulbright Alumna. Este redactora-șefă a revistei de artele spectacolului *Scena.ro*, cercetătoare asociată la Departamentul de Teatru și Film din cadrul Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca și membră a Centrului Janovics de excelență în studii de film și arte performative.

În calitate de cercetătoare în arhive coordonează proiectele *Dicționarul Multimedia al Teatrului Românesc* (www.dmtr.ro), realizat sub umbrela Asociației Române pentru Promovarea Artelor Spectacolului în parteneriat cu UBB Cluj și UAT Tg. Mureș (Premiul AFCN pentru activarea patrimoniului imaterial în 2021) și *Teatrul ca Rezistență* în cadrul programului Timișoara-Capitală Europeană a Culturii 2023.

www.cristinamodreanu.com

Books on the dancefloor

- instalație & acțiune participativă facilitată de **Corina Cimpoieru** și **Renate Dinu** la Mediateca CNDB.

Pentru că spațializarea cărților, a ideilor și a corpurilor creează un teritoriu comun de întâlnire între cuvinte și mișcările corporale.

Pentru că deplasarea cărților de pe rafturile verticale produce o rețea de referințe și rezonanțe ce deschide un flux al ideilor într-o nouă dinamică orizontală, non-ierarhică.

Pentru că renunțarea la poziția verticală a cunoașterii implică corpul în multiplele sale posturi de explorare a acesteia.

Pentru că diversitatea informațională și performativă aduce împreună practici de discurs, artiști și teoreticieni din diferite domenii, facilitând evenimente și acțiuni transdisciplinare.

Pentru că relațiile dintre cărți și concepte creează lumi posibile prin intermediul corpului care operează cu ele și cu propria gândire critică.

Pentru ca Mediateca CNDB să devină un spațiu al tranzițiilor potențiale și al întâlnirilor neașteptate, vă invităm să participați la un proces de deteritorializare cognitivă și senzorială a bibliotecii printr-o serie de lecturi, acțiuni și instalații performative, metode ingenioase de reconfigurare a cărților și a ideilor pe care le conțin și multiple exerciții generate de toate aceste intersecții.

„Într-o carte, la fel ca în orice alt lucru, există linii de articulare și de segmentalitate, straturi, teritorialități; dar și linii de fugă, mișcări de deteritorializare și de destratificare. Mișcările comparate de curgere, în funcție de aceste linii, antrenează niște fenomene de întârziere relativă, de vâscozitate sau, din contră, de precipitare și ruptură. Toate acestea, liniile și

vitezele măsurabile alcătuiesc un asamblaj. O carte este tocmai un astfel de asamblaj [...] ne vom întreba cu ce funcționează ea, în conexiune cu ce determină ea sau nu, trecerea unor intensități, în ce mulțimi își introduce și își metamorfozează ea propria mulțime, cu ce alte corpuri fără organe face ea să conveargă propriul ei corp fără organe”.

- (Gilles Deleuze & Felix Guattari, *Mii de platouri*, 2013)

Mai multe despre Mediateca CNDB: <https://cndb.ro/mediateca-si-arhiva/mediateca/>